REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PAZINU
Franjevačke stube 2
52000 Pazin

Poslovni broj: 1 P-868/2026-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Pazinu, po sucu Luki Zeniću, pravnoj stvari 1. tužitelja Vlastimira Medice, OIB: 30457922050 iz Uithoorna, Prinses Beatrixlaan 12, Kraljevina Nizozemska i 2. tužitelja Dalibora Medice, OIB: 07973449913 iz Amsterdama, Pietersbergweg 164, Kraljevina Nizozemska, zastupani po punomoćnici Marini Mraković, odvjetnici u Buzetu, Sjeverna 1/2, protiv tuženice Republike Hrvatske zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Pazinu, Narodnog doma 2 B, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene 25. rujna 2026., u prisutnosti 1. tužitelja s punomoćnicom te zakonske zastupnice tuženice, 6. studenog 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da su tužitelji Vlastimir Medica, iz Uithoorna, Nizozemska, Prinses Beatrixlaan 12, OIB: 30457922050 i Dalibor Medica, iz Amsterdama, Nizozemska, Pietersbergweg 164, OIB: 07973449913, stekli pravo vlasništva, svaki u po 1/2 dijela, na dijelu k.č.br. 2318/1, upisane u z.k.ul. 234 k.o. Trstenik, koji u naravi predstavlja kuću i dvorište u površini od 376 m², a što je pobliže označeno i prikazano crvenom bojom i oznakom 2318/1A u Situacijskom nacrtu stvarnog stanja, elaborat broj 24/26 iz rujna 2026. godine, izrađenog po mr. sc. Slobodanu Đekiću, dipl. ing. geod., stalnom sudskom vještaku za područje geodezije, a koji je situacijski nacrt sastavni dio ove presude, pa je Republika Hrvatska, OIB: 52634238587 dužna navedeno priznati i trpjeti da se na temelju ove presude po njezinoj pravomoćnosti sačini i provede geodetski elaborat, odnosno cijepanje katastarske čestice k.č.br. 2318/1, upisane u z.k.ul. 234 k.o. Trstenik, i osnivanje nove k.č.br. u naravi kuća i dvorište s površinom od 376 m², sukladno navedenom Situacijskom nacrtu te uknjižbu prava vlasništva na novoformiranoj čestici u korist tužitelja Vlastimira Medice, OIB: 30457922050 u 1/2 dijela i Dalibora Medice, OIB: 07973449913 u 1/2 dijela, a koju će uknjižbu provesti zemljišnoknjižni odjel Buzet, Općinskog suda u Pazinu.

II Nalaže se tuženici Republici Hrvatskoj naknaditi 1. tužitelju Vlastimiru Medici i 2. tužitelju Daliboru Medici parnični trošak u iznosu od 2.864,99 EUR, u roku od 15 dana.

III Odbija se kao neosnovan zahtjev 1. tužitelja Vlastimira Medice i 2. tužitelja Dalibora Medice za naknadu troškova parničnog postupka u preostalom iznosu od 810,01 EUR.

IV Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženice Republike Hrvatske za naknadu parničnog troška u visini od 1.400,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja presude do isplate.

Obrazloženje

1. Pravna prednica tužitelja pok. Karolina Medica je ovom sudu 2. siječnja 2018. podnijela tužbu protiv tuženice Republike Hrvatske radi utvrđenja prava vlasništva na dijelu kč.br. 2318/1, upisane u zk.ul. 234 k.o. Trstenik, na kojoj je u vrijeme podnošenja tužbe kao vlasnica bila upisana tuženica. Tvrdi da zemljišnoknjižno stanje ne odgovara stvarnom stanju te da se ona, zajedno sa svojim pravnim prednicima, kroz dulje vremensko razdoblje nalazi u neprekinutom i nesmetanom posjedu realnog dijela navedene nekretnine, u naravi objekta s pripadajućim dvorištem. Navodi da je njezin pravni prednik prije približno 200 godina, uz suglasnost drugih seljana naselja Račja Vas, na predmetnom dijelu nekretnine sagradio kuću i koristio zemljište potrebno za njezinu redovnu uporabu. Nadalje navodi da je objekt tijekom Drugog svjetskog rata djelomično stradao, nakon čega ga je njezin pravni prednik neposredno nakon 1945. obnovio, te da je predmetni dio nekretnine od tada ostao u posjedu njezine obitelji. Dalje navodi da je takav posjed trajao neprekidno i nesmetano preko njezinih pravnih prednika do nje same te je, pozivajući se na dosjelost i građenje kao načine stjecanja prava vlasništva, zatražila utvrđenje prava vlasništva na predmetnom realnom dijelu kč.br. 2318/1 k.o. Trstenik. Predmetni je dio u tužbi prvotno označila prema prostornoj identifikaciji neuknjiženog objekta iz rujna 2009. u površini od približno 720 m², uz najavu da će nakon provedenog uviđaja i sudjelovanja vještaka geodetske struke precizirati tužbeni zahtjev. Prije pokretanja postupka pravna prednica tužitelja obratila se nadležnom državnom odvjetništvu zahtjevom za mirno rješenje spora u smislu članka 186.a Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 2/07. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 96/08 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08. – ispravljene, 57/11., 148/11. – pročišćeni tekst 25/13., 89/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske; dalje u tekstu: ZPP), koji zahtjev nije prihvaćen, nakon čega je podnijela predmetnu tužbu.

2. U odgovoru na tužbu od 19. veljače 2018. tuženica se usprotivila tužbi i postavljenom tužbenom zahtjevu te predložila odbijanje istog kao neosnovanog. Predložila je prekid postupka do pravomoćnog okončanja zemljišnoknjižnog postupka, poslovni broj: Z-20160/2017. U bitnome tvrdi da predmetnu nekretninu valja promatrati u okviru imovine zemljišnih i njima sličnih zajednica, koja je na temelju Zakona o proglašenju imovine zemljišnih i njima sličnih zajednica te krajiških imovnih općina općenarodnom imovinom prešla u režim općenarodne („Narodne novine“ broj: 36/47., 51/58., 13/87.; dalje u tekstu: ZPI), a potom društvene imovine, nakon čega je vlasništvo na takvoj imovini stekla Republika Hrvatska. Osporila je navod da bi pravni prednici tužiteljice mogli steći pravo vlasništva predmetnog dijela nekretnine dosjelošću. Posebno ističe da tužiteljica nije dokazala pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću, odnosno da nije dokazala postojanje kvalificiranog posjeda svojih pravnih prednika u potrebnom trajanju. Pozvala se na pravila Austrijskog općeg građanskog zakonika (dalje u tekstu: OGZ), zatim na odredbe Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima („Narodne novine“ broj: 53/91.; dalje u tekstu: ZOVO) i Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 129/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12., 152/14.; dalje u tekstu: ZV), navodeći da se kod nekretnina koje su bile u

društvenom vlasništvu u rok potreban za dosjelost ne može uračunavati vrijeme posjedovanja proteklo prije 8. listopada 1991. Budući da je tužiteljica tvrdila da se njezina obitelj u posjedu predmetnog dijela nalazi još od vremena prije Drugog svjetskog rata, navela je da bi tužiteljica morala dokazati da su ona odnosno njezini pravni prednici već do 6. travnja 1941. ispunili pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću prema tada važećim pravnim pravilima. Smatra da takvi dokazi nisu predloženi niti iz navoda tužbe proizlazi tko je konkretno od pravnih prednika posjedovao predmetni dio, u kojem razdoblju i na temelju koje osnove. Nadalje je osporila postojanje poštenog odnosno kvalificiranog posjeda, ističući da sama tvrdnja tužiteljice da je njezin pravni prednik stupio u posjed uz suglasnost drugih seljana Račje Vasi ne dokazuje stjecanje samostalnog vlasničkog posjeda niti pravni slijed posjeda do tužiteljice. Stoga smatra da nisu ispunjene pretpostavke ni za stjecanje prava vlasništva dosjelošću ni za prihvaćanje postavljenog tužbenog zahtjeva.

3. Na pripremnom ročištu održanom 7. ožujka 2018. određen je prekid postupka do pravomoćnog okončanja zemljišnoknjižnog postupka, poslovni broj: Z-20160/2017.

4. Nakon pravomoćnog okončanja zemljišnoknjižnog postupka, ovaj je sud rješenjem od 19. lipnja 2024. nastavio postupak u ovoj pravnoj stvari. Rješenjem Županijskog suda u Varaždinu, poslovni broj: Gž Zk-80/2019-2 od 25. veljače 2019., odbijena žalba Općine Lanišće i potvrđeno rješenje Zemljišnoknjižnog odjela Buzet, poslovni broj: Z-31255/2017-10 od 21. lipnja 2018., kojim je potvrđeno rješenje zemljišnoknjižnog referenta poslovni broj Z-20160/2017 od 22. kolovoza 2017., na temelju kojeg je na nekretninama upisanim u zk.ul. 234 k.o. Trstenik uknjiženo pravo vlasništva u korist Republike Hrvatske.

4.1. Budući da je u međuvremenu utvrđeno da je tužiteljica Karolina Medica preminula 23. svibnja 2020., istim je rješenjem postupak prekinut zbog njezine smrti.

4.2. Rješenjem od 4. rujna 2024. postupak je nastavljen te su nasljednici pok. Karoline Medice, njezini sinovi Vlastimir Medica i Dalibor Medica, pozvani preuzeti postupak u ovoj pravnoj stvari.

5. Podneskom od 11. travnja 2025. tuženica je u spis dostavila Povijest promjena na katastarskim česticama Državne geodetske uprave, Područnog ureda za katastar Pula-Pola, Ispostave Buzet, KLASA: 936-02/17-05/12, URBROJ: 541-27-06-01/2-17-2 od 11. rujna 2017., izvod iz posjednog lista Državne geodetske uprave, Područnog ureda za katastar Pula-Pola, Ispostave Buzet te presliku ručno vođene zemljišne knjige za zk.ul. 234 k.o. Trstenik.

6. Podneskom od 11. travnja 2025. tužitelji su se očitovali na navode tuženice te osporili tvrdnju da je Republika Hrvatska stekla pravo vlasništva na temelju predmnjeve iz članka 362. stavka 3. ZV, navodeći da zemljišnoknjižni postupak u kojem je izvršen upis tuženice nije vođen uz njihovo sudjelovanje te da im stoga nije zapriječeno u ovoj parnici dokazivati postojanje vlastitog prava vlasništva. Tvrde da je prije upisa Republike Hrvatske kao vlasnik predmetnih nekretnina u zemljišnim knjigama bio upisan Općinski odlomak Račja Vas, i to kroz razdoblje dulje od stotinu godina, te da su stanovnici Račje Vasi predmetnim nekretninama zajednički gospodarili i koristili ih za potrebe sela, smatrajući ih svojom zajedničkom imovinom. Predmetna imovina potječe iz 19. stoljeća, kada su stanovnici sela na području Ćićarije, odnosno glavari pojedinih obitelji, zajedničkim sredstvima kupovali zemljišta

od tadašnje austrijske vlasti radi zajedničkog korištenja pašnjaka, livada i šuma. Smatraju da takva imovina nije predstavljala općinsku niti državnu imovinu, već poseban oblik zajedničkog privatnog vlasništva mještana, odnosno seosko dobro – komunelu. Pozvali su se na pravna pravila OGZ, stručni rad prof. dr. sc. Ivana Milotića Seoske zajednice na Ćićariji kao vlasnici seoskih dobara te na povijesne isprave koje se odnose na seoska dobra na području Ćićarije. Nadalje osporavaju ZPI, ističući da se pravni režim zemljišnih zajednica, uređen propisima koji su vrijedili na području tadašnje Hrvatske i Slavonije, nije protezao na područje Istre. Slijedom toga smatraju da Općinski odlomak Račja Vas nije predstavljao zemljišnu ili njoj sličnu zajednicu u smislu ZPI te da predmetna imovina njegovim stupanjem na snagu nije prešla u općenarodnu imovinu. U prilog takvom stajalištu pozvali su se i na odluke donesene u drugim predmetima koji su se odnosili na seoska dobra na području Ćićarije, osobito na rješenje Županijskog suda u Puli-Pola, poslovni broj: Gž-3180-02 od 3. prosinca 2001. te rješenje Vrhovnog suda Narodne Republike Hrvatske, poslovni broju: Gzz-61/1952 od 14. lipnja 1952., smatrajući da iz tih odluka proizlazi kako se takva seoska imanja nisu mogla bez daljnjega smatrati općenarodnom odnosno državnom imovinom.

7. Podneskom od 14. srpnja 2025. tuženica se očitovala na podnesak tužitelja od 11. travnja 2025. te navela da je predmetna kč.br. 2318/1 k.o. Trstenik, ranije upisana kao vlasništvo Općinskog odlomka Račja Vas, po sili zakona prešla u općenarodnu, potom društvenu imovinu, a naposljetku u vlasništvo Republike Hrvatske. Osporila je tvrdnju tužitelja da se na Općinski odlomak Račja Vas ne bi mogao primijeniti ZPI zbog posebnog povijesnog pravnog režima Istre. Navela je da su nekretnine upisane kao vlasništvo općinskih odlomaka predstavljale zemljišne odnosno njima slične zajednice te da je njihova imovina na temelju ZPI postala općenarodna imovina, pozivajući se pritom na praksu općinskih i županijskih sudova te Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Posebno je istaknula da diobeni postupak u odnosu na predmetnu nekretninu nije proveden te da nisu ostvarene pretpostavke za iznimku prema kojoj bi pojedini ovlaštenici stekli privatno vlasništvo na dijelovima imovine zemljišne zajednice. Prema stajalištu tuženice, Općinski odlomak Račja Vas prestao je postojati po sili zakona stupanjem ZPI na snagu 19. travnja 1947., a kako nije proveden diobeni postupak niti je u propisanom roku zatražen njegov dovršetak, predmetna je nekretnina ostala u režimu općenarodne, odnosno kasnije društvene imovine. U prilog tome pozvala se, između ostalog, na odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-2098/12-2, Rev-173/13-3, Rev-380/13-2 i Rev-31/16 te na niz odluka županijskih sudova. Nadalje je navela da se, prema sudskoj praksi na koju se pozvala, predmnjeva iz članka 362. stavka 3. ZV primjenjuje i na nekretnine koje su po sili zakona prešle u društveno vlasništvo, iako takva promjena pravnog režima nije bila provedena u zemljišnim knjigama.

8. Nakon provedenog uviđaja i vještačenja tužitelji su se očitovali na nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Slobodana Đekića od 15. rujna 2026., prihvatili ga bez primjedbi te sukladno utvrđenom stanju uredili tužbeni zahtjev. Predmetni realni dio kč.br. 2318/1 k.o. Trstenik označen je u situacijskom nacrtu kao k.č.br. 2318/1A, u naravi kuća s pripadajućim dvorištem, ukupne površine 376 m², ograđen starim suhozidom. Konačno postavljenim tužbenim zahtjevom tužitelji traže utvrđenje da su svaki u 1/2 dijela stekli pravo vlasništva na navedenom realnom dijelu te da tuženica trpi izradu i provedbu geodetskog elaborata, izdvajanje tog dijela iz kč.br. 2318/1 i osnivanje nove katastarske čestice, kao i uknjižbu prava vlasništva u korist tužitelja svakog u 1/2 dijela.

9. Radi razjašnjenja, a za ovaj postupak odlučnih okolnosti te radi pravilnog i potpunog utvrđenja činjeničnog stanja sud je tijekom postupka pročitao cjelokupnu dokumentaciju koja prileži spisu predmeta i to: izvadak iz zemljišne knjige, broj: 234 k.o. Trstenik (list spisa 4), prostornu identifikaciju neuknjiženog objekta na kč.br. 2318/1 (list spisa 5), Povijest promjena na katastarskim česticama Državne geodetske uprave, Područnog ureda za katastar Pula-Pola, Ispostave Buzet, KLASA: 936-02/17-05/12, URBROJ: 541-27-06-01/2-17-2 od 11. rujna 2017. (list spisa 46-47), izvod iz posjednog lista Državne geodetske uprave, Područnog ureda za katastar Pula-Pola, Ispostave Buzet (list spisa 48), presliku ručno vođene zemljišne knjige za zk.ul. 234 k.o. Trstenik (list spisa 49-56), povijesni vlasnički list za zk.ul. 234 k.o. Trstenik (list spisa 62-64), stručni rad prof. dr. sc. Ivana Milotića Seoske zajednice na Ćićariji kao vlasnici seoskih dobara (list spisa 65-80), presuda Županijskog suda u Vukovaru, poslovni broj: Gž-129/2023-4 od 2. travnja 2025. (list spisa 87-93), proveo uviđaj na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka geodetske struke Slobodana Đekića, pročitao nalaz i mišljenje vještaka geodetske struke Slobodana Đekića (list spisa 117-118), saslušao svjedoke Elvisa Medicu, Edu Črnca, Ivana Medicu i Antona Črnca te 1. tužitelja u svojstvu parnične stranke.

10. Tužbeni zahtjev je osnovan.

11. Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužitelja na utvrđenje prava vlasništva na realnom dijelu kč.br. 2318/1 k.o. Trstenik, površine 376 m², označenom u nalazu i mišljenju geodetskog vještaka kao kč.br. 2318/1A, u naravi kuća s pripadajućim dvorištem, za koji tvrde da su ga oni i njihovi pravni prednici stekli dosjelošću i građenjem.

12. Iz činjeničnih navoda stranaka i konačno postavljenog tužbenog zahtjeva slijedi da je sporno jesu li tužitelji, odnosno njihovi pravni prednici, na predmetnom realnom dijelu kč.br. 2318/1 k.o. Trstenik stekli pravo vlasništva originarnim putem, i to dosjelošću odnosno građenjem. Za odluku o osnovanosti zahtjeva stoga je odlučno utvrditi jesu li u odnosu na predmetni realni dio ostvarene zakonske pretpostavke za takvo stjecanje, osobito u pogledu naravi, samostalnosti i trajanja posjeda te pravnog režima nekretnine. S time je neposredno povezano pitanje pravne naravi nekretnine koja je u povijesnom zemljišnoknjižnom stanju bila upisana kao vlasništvo Općinskog odlomka Račja Vas. Tužitelji smatraju da je riječ o posebnom obliku privatnog zajedničkog vlasništva mještana – komuneli, koja nije prešla u općenarodnu imovinu stupanjem na snagu ZPI, dok tuženica tvrdi da je Općinski odlomak Račja Vas predstavljao zemljišnu, odnosno njoj sličnu zajednicu, čija je imovina po sili zakona 1947. postala općenarodna, potom društvena imovina, a naposljetku vlasništvo Republike Hrvatske.

13. Tužitelji svoj zahtjev, među ostalim, zasnivaju na stjecanju prava vlasništva dosjelošću. Za takvo stjecanje potrebno je da posjed ima propisanu kakvoću i neprekidno traje kroz mjerodavno vrijeme, pri čemu se pravni učinci posjedovanja prije stupanja na snagu ZV, sukladno njegovu članku 388. stavku 2., prosuđuju prema pravilima koja su se primjenjivala u vrijeme stjecanja. Za razdoblje prije 1. rujna 1980., u kojem takvo stjecanje nije bilo isključeno posebnim propisima, mjerodavna su pravna pravila OGZ, čija je primjena uređena člancima 1. i 2. Zakona o načinu primjene pravnih propisa donesenih prije 6. travnja 1941. godine („Narodne novine“ broj: 73/91.).

13.1. Prema pravnom pravilu § 1468. OGZ, za stjecanje prava vlasništva dosjelošću na nekretnini koja nije bila uknjižena na ime posjednika bilo je potrebno 30 godina posjedovanja. Pri primjeni toga pravila u poslijeratnoj praksi, sukladno Načelnom mišljenju proširene opće sjednice Saveznog vrhovnog suda broj 3/60 od 4. travnja 1960., prihvaćen je dvadesetogodišnji rok. Navedeno treba razlikovati od posebnog četrdesetogodišnjeg roka iz § 1472. OGZ, propisanog za stjecanje protiv osoba obuhvaćenih tom odredbom, zbog čega izbor mjerodavnog roka ovisi i o pravnoj pripadnosti nekretnine.

13.2. Za stjecanje dosjelošću nije dovoljan sam protek vremena, nego posjed mora imati kakvoću potrebnu za takvo stjecanje. Prema § 1477. OGZ, posjednik koji se poziva na tridesetogodišnju ili četrdesetogodišnju dosjelost nije dužan dokazati zakoniti naslov stjecanja, ali dokazano nepoštenje posjeda isključuje dosjelost i nakon proteka toga vremena. Stoga nedostatak dokaza o kupoprodaji, darovanju ili drugom pravnom poslu nije sam za sebe dovoljan za odbijanje zahtjeva zasnovanog na izvanrednoj dosjelosti, nego je potrebno ocijeniti način izvršavanja posjeda i posjednikovo uvjerenje o pripadnosti prava koje izvršava.

13.3. Od 1. rujna 1980. pretpostavke stjecanja vlasništva dosjelošću uređivao je ZOVO. Prema članku 28. stavku 2. toga Zakona, savjestan i zakonit posjednik nekretnine stjecao je vlasništvo protekom deset godina, a prema stavku 4. savjestan posjednik protekom dvadeset godina. Člankom 30. bilo je dopušteno uračunavanje odgovarajućeg posjeda pravnih prednika. Pritom je članak 29., do njegova stavljanja izvan snage Zakonom o preuzimanju Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima („Narodne novine“ broj: 53/91.), isključivao stjecanje dosjelošću na stvarima u društvenom vlasništvu. Zato primjena navedenih rokova zahtijeva i ocjenu pravnog režima predmetne nekretnine tijekom njihova tijeka.

13.4. Prema člancima 8., 219. stavku 1. i 221.a ZPP odlučne se činjenice utvrđuju ocjenom izvedenih dokaza, uz primjenu pravila o teretu dokazivanja kada ih nije moguće pouzdano utvrditi. Pri ocjeni kakvoće posjeda valja pritom imati u vidu i pravne predmnjeve koje su vrijedile prema mjerodavnom materijalnom pravu, osobito predmnjevu poštenja posjeda iz § 328. OGZ.

14. Iz nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke Slobodana Đekića od 15. rujna 2026. proizlazi da kč.br. 2318/1 k.o. Trstenik predstavlja znatno veću zemljišnu cjelinu oko naselja Račja Vas, ukupne katastarske površine 1.076.905 m², evidentiranu u posjedovnom listu broj 101 kao posjed Seoskog dobra Račja Vas. Unutar te čestice identificiran je predmetni dio površine 376 m², koji obuhvaća objekt katnosti P+1, prednje dvorište i dvorište desno od objekta, omeđene suhozidom. Navedena je cjelina u situacijskom nacrtu označena crvenom bojom i oznakom 2318/1A, dok su njezini sastavni dijelovi označeni brojevima 1, 2 i 3.

14.1. Nalaz i mišljenje vještaka je prihvaćen u dijelu identifikacije, položaja, površine i zatečenih obilježja predmetne cjeline jer odgovara opisu danom na uviđaju i priloženoj fotodokumentaciji, a stranke na isti nisu imale primjedbi.

15. O načinu korištenja predmetnog realnog dijela najranija neposredna saznanja ima svjedok Anton Černac, koji Anino korištenje štale pamti od približno 1956., dok svjedok Edo Črnac predmetno mjesto pamti od 1957. Opisali su držanje krave i svinja, obrađivanje vrta, sadnju povrća te postojanje suhozida i prostora uz objekt. Edo Črnac

pritom je svoja saznanja izričito vezao uz dio nekretnine koji je 1. tužitelj pokazao na uviđaju.

15.1. Svjedok Ivan Medica potvrdio je da je predmetnu štalu koristila njegova teta Ana Medica i da je nitko drugi nije koristio. Njegov iskaz o vrtu zasniva se i na osobnom sudjelovanju, budući da joj je pomagao pri uzgoju poljoprivrednih kultura. Nakon Anine smrti opisuje korištenje i održavanje objekta od strane Karoline Medice i njezine djece, uključujući spremanje alata, popravke krova i zamjenu vrata. Time potvrđuje ne samo postojanje povremenih dolazaka nego i nastavak faktičnog raspolaganja objektom za vlastite potrebe.

15.2. Svjedok Elvis Medica nema neposredna saznanja o najranijem razdoblju posjedovanja, ali je opisao kasnije korištenje iste cjeline. Kao dijete i mladić pomagao je Ani i svojem djedu pri spremanju sijena, pamtio držanje svinja te kasnije spremanje krumpira i poljoprivrednog alata. Potvrdio je održavanje objekta, krova, vrata i suhozida od strane obitelji Medica, pri čemu mu nije poznato da je u taj prostor ulagala neka druga osoba ili da je obitelji njegovo korištenje bilo osporavano.

15.3. Iskaz 1. tužitelja podudara se s navedenim iskazima u dijelu koji se odnosi na Anino držanje životinja, obrađivanje zemljišta i održavanje prostora te kasnije sudjelovanje Karoline i tužitelja u njegovu korištenju. Njegova saznanja o pradjedu, prvotnoj gradnji i ratnom oštećenju objekta potječu od bake Ane, pa ih valja razlikovati od onoga što je osobno opažao. Takvo razlikovanje ne umanjuje dokaznu vrijednost iskaza o kasnijem korištenju koje je mogao neposredno pratiti.

16. Navedeni iskazi ovaj sud je prihvatio u dijelu opisa Anina posjedovanja od sredine pedesetih godina i njegova kasnijeg nastavka jer se međusobno podudaraju u bitnim, konkretno opisanim radnjama. Razlike u procjenama godine rođenja ili smrti pojedinih članova obitelji, kao i nesigurnost u imenima starijih prednika, ne odnose se neposredno na prepoznavanje predmetne štale i zemljišta koje se uz nju koristilo. Za ocjenu posjeda veću težinu imaju osobno viđeno držanje životinja, obrađivanje vrta, spremanje stvari i održavanje objekta nego opće predodžbe o tome tko je prije više naraštaja kupovao seosko dobro.

16.1. Pritom je uzeto u obzir da se Anton Črnac i Edo Črnac pojavljuju i među tužiteljima u postupku koji se odnosio na knjižno pravo Općinskog odlomka Račja Vas. Njihovi iskazi zato nisu ocijenjeni kao iskazi osoba bez ikakvog odnosa prema sporu o seoskom dobru. Ipak, ta okolnost sama po sebi ne dovodi u pitanje vjerodostojnost konkretnih opažanja o Aninu korištenju, osobito jer ih potvrđuju ostali iskazi i zatečeno stanje. Njihova pravna mišljenja o Komuneli i pretpostavke o davnoj podjeli nisu prihvaćeni kao dokaz pravnog režima nekretnine.

16.2. Posebno je razmotren navod 1. tužitelja da misli kako je Ivan Črnac, zvan „Bariša“, kosio zemljište iza odnosno ispod štale. Taj navod nije bio određen tako da bi se iz njega moglo zaključiti da je riječ upravo o površini obuhvaćenoj oznakom 2318/1A. Nasuprot tome, Ivan Medica naveo je da „Bariša“ nije kosio oko Anine štale. Stoga iz tih iskaza ne proizlazi pouzdano utvrđenje da je neka druga osoba predmetnu ograđenu cjelinu posjedovala za sebe ili da je Anin posjed bio oduzet odnosno prekinut.

17. Nije dokazano da je predmetni objekt izgrađen prije približno 200 godina niti da je kroz cijelo to razdoblje postojala ista posjedovna cjelina. Za takav zaključak nisu dovoljni opći navodi o starosti objekta i obiteljska predaja. Ni izjava Ivana Medice da je štala izgrađena nakon 1945. ne omogućuje pouzdano utvrđenje godine gradnje, budući da je rođen 1952., ne poznaje graditelja i nije naveo neposredan izvor saznanja o samoj gradnji. Anton Černac također je izričito naveo da ne zna kada je objekt nastao ni tko ga je izgradio.

17.1. Neutvrđenost tih starijih događaja ne isključuje utvrđenje kasnijeg posjeda. Iz navedenih iskaza proizlazi dovoljno pouzdana osnova da je Ana Medica predmetnu štalu s pripadajućim prostorom posjedovala najmanje od 1957. Taj se vremenski podatak prihvaća kao najkasniji pouzdano dokazani početak posjeda, a ne kao tvrdnja da je upravo tada prvi put stupila u posjed. Ranije posjedovanje, premda moguće, nije potrebno uzimati kao dokazano radi ocjene pravnih učinaka razdoblja koje je neposrednim dokazima potvrđeno.

18. Budući da se stjecanje prava vlasništva veže uz razdoblje u kojem su se primjenjivala pravna pravila OGZ, kakvoću posjeda valja prvenstveno ocijeniti prema tim pravilima. Prema § 309. OGZ posjednik je onaj tko stvar drži s voljom zadržati je kao svoju, dok se poštenje posjeda prosuđuje prema § 326. OGZ, a prema § 328. OGZ-a poštenje se predmnijeva dok se ne dokaže suprotno. Istinitost posjeda prosuđuje se prema § 345. OGZ. Navedena razlikovanja u bitnome odgovaraju i sadašnjem uređenju iz članaka 11. i 18. ZV, prema kojem je samostalni posjednik onaj tko stvar posjeduje kao da je njezin vlasnik, a samostalnost i poštenje posjeda zakonski se predmnijevaju.

18.1. U konkretnom slučaju način na koji je Ana Medica izvršavala faktičnu vlast odgovara posjedovanju predmetne cjeline kao vlastite stvari. Štalu je koristila isključivo ona i članovi njezina kućanstva, u njoj je držala stoku, neposredno uz objekt obrađivala vrt, a objekt, okolno zemljište i suhozid održavani su kao zasebna gospodarska cjelina. Takav zaključak ne zasniva se samo na iskazima da je predmetni prostor „bio njihov“, nego na konkretnim i međusobno podudarnim opisima načina njegova korištenja.

18.2. Navod tužitelja da je gradnja bila izvršena uz suglasnost drugih seljana ne dovodi sam po sebi do zaključka o nesamostalnom posjedu. Izvedenim dokazima nije utvrđen sadržaj takve suglasnosti niti proizlazi da je zemljište bilo dano samo na privremeno ili opozivo korištenje, odnosno uz obvezu priznavanja više posjedovne vlasti zajednice. Anton Černac o dopuštenju seljana nije imao neposredna saznanja, već je takvu mogućnost iznio kao vlastitu pretpostavku. Stoga se taj dio njegova iskaza ne prihvaća ni kao dokaz prijenosa vlasništva ni kao dokaz nesamostalnog posjeda.

18.3. Jednako tako, činjenica da nije dokazana formalna dioba zajedničke nekretnine nije sama po sebi zapreka dosjelosti. Formalna dioba bila bi pravna osnova izvedenog stjecanja, dok je dosjelost originaran način stjecanja prava vlasništva. Za odluku je zato odlučno je li konkretni realni dio kroz potrebno vrijeme bio predmet samostalnog i poštenog posjeda. Sudska praksa prihvaća mogućnost stjecanja dosjelošću i fizički određenog realnog dijela veće zemljišnoknjižne čestice ako je taj dio moguće pouzdano identificirati i ako su glede njega ispunjene pretpostavke dosjelosti.

19. Za izvanrednu dosjelost nije nužan dokaz valjanog pravnog posla kojim je posjednik pribavio nekretninu. Već je pravno pravilo § 1477. OGZ razlikovalo

dokazivanje zakonitog naslova od poštenja posjeda, propisujući da pri dosjelosti zasnovanoj na tridesetogodišnjem ili četrdesetogodišnjem posjedu nije potrebno dokazati zakoniti naslov, dok dokazano nepoštenje onemogućuje stjecanje i nakon proteka duljeg vremena. Zato okolnost da svjedoci ne znaju je li zemljište bilo prodano ili darovano Ani odnosno njezinim prednicima nije dovoljan razlog za isključenje izvanredne dosjelosti.

20. Poštenje posjeda Ane Medice nije dovedeno u pitanje izvedenim dokazima. Za izvanrednu dosjelost nije potrebno dokazati zakoniti pravni naslov, dok je teret dokazivanja nepoštenja na onome tko se na njega poziva. Sama okolnost da je cijela matična čestica bila upisana na drugog nositelja prava ne znači da je Ana znala ili morala znati da joj ne pripada pravo posjedovati upravo predmetnu, na terenu zasebno korištenu cjelinu. U prilog poštenju posjeda govori dugotrajno isključivo korištenje objekta i neposrednog zemljišta od strane Ane Medice, izostanak korištenja objekta od drugih osoba, fizička izdvojenost prostora suhozidom te činjenica da joj nitko tijekom razdoblja obuhvaćenog neposrednim saznanjima svjedoka nije osporavao takav način posjedovanja. Edo Črnac i Elvis Medica predmetni su dio u svojim iskazima razlikovali od ostale Komunele i povezivali ga upravo s obitelji Medica. Ti iskazi ne dokazuju pravni naslov, ali su relevantni za ocjenu posjednikova uvjerenja o pravu koje faktično izvršava. Pravno shvaćanje izraženo u presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-551/2023-2 od 28. svibnja 2025. ne dovodi do drukčijeg zaključka. Iz te odluke proizlazi da je kod nekretnina povezanih sa zemljišnim zajednicama odlučno je li konkretni posjednik bio barem pošten, pri čemu saznanje o neprovedenoj diobi može biti odlučno ako iz okolnosti proizlazi da je posjednik znao da nema individualno pravo na zemljištu. U ovom predmetu takvo znanje Ane Medice nije utvrđeno, niti je tuženica dokazala okolnosti iz kojih bi ono proizlazilo.

21. Slijedom navedenog, posjed pravne prednice tužitelja pok. Ane Medice ocijenjen je samostalnim, istinitim i poštenim, a izvedenim dokazima nije utvrđena okolnost koja bi takvu kakvoću njezina posjeda isključivala.

22. Iz povijesti promjena proizlazi da je matična čestica od 1950. evidentirana u posjedovnom listu 101 kao Dobro sela Račja Vas, poslije Seosko dobro sela Račja Vas. Međutim, ta se evidencija odnosi na cijelu česticu, a ne na posebno evidentiran način korištenja svakoga njezina fizičkog dijela. Zato sama po sebi ne opovrgava neposredne iskaze o Aninu posjedovanju predmetnog objekta i ograđenog prostora. Ni činjenica da su tužitelji odnosno Karolina naknadno nastojali urediti katastarsko i zemljišnoknjižno stanje ne dokazuje da je raniji posjed bio nepošten. 1. tužitelj Vlastimir Medica naveo je da je nakon Anine smrti utvrđeno da štala nije ucrtana, zbog čega je angažiran geodet. Saznanje o neusklađenosti evidencije potrebno je razlikovati od saznanja da posjedniku ne pripada pravo koje faktično izvršava. Ako je stjecanje dosjelošću već nastupilo, kasnije saznanje o drukčijem knjižnom stanju samo po sebi ne uklanja već nastalo pravo.

23. Ocjenom izvedenih dokaza utvrđen je neprekinuti slijed posjedovanja predmetne cjeline u obitelji tužitelja najmanje od 1957.. Predmetni dio najprije je posjedovala Ana Medica, a nakon njezine smrti 2004. njegovo su korištenje i održavanje nastavili Karolina Medica i njezina djeca, sadašnji tužitelji. Promjena načina uporabe objekta, od držanja stoke i sijena do spremanja alata i drugih stvari, ne predstavlja prestanak posjeda jer je kroz cijelo razdoblje zadržana faktična vlast nad istim, na terenu fizički određenim dijelom nekretnine. Ni odlasci na rad i život u

inozemstvo pok. Majke tužitelja ne upućuju na napuštanje posjeda, budući da se redovito vraćala u Račju Vas, sudjelovala u održavanju predmetnog prostora te je nakon smrti Ane Medice zajedno s tužiteljima nastavila njegovo korištenje.

24. Budući da se pravo vlasništva stječe prema pravilima koja vrijede u vrijeme kada su se ostvarile sve pretpostavke stjecanja, sukladno članku 388. stavku 2. ZV najprije je potrebno ispitati je li dosjelost dovršena već prema pravnim pravilima OGZ. Tek ako prema tim pravilima pravo nije bilo stečeno, potrebno je razmatrati pravne učinke posjeda prema kasnijem uređenju ZOVO i ZV.

25. Za odluku o osnovanosti zahtjeva odlučno je najprije odrediti pravnu narav matične kč.br. 2318/1 k.o. Trstenik u razdoblju tijekom kojega je trajao utvrđeni posjed Ane Medice. Tuženica svoj prigovor zasniva na tvrdnji da je Općinski odlomak Račja Vas predstavljao zemljišnu odnosno njoj sličnu zajednicu čija je imovina stupanjem na snagu ZPI postala općenarodna, a potom društvena imovina. Tužitelji, nasuprot tome, tvrde da je riječ o posebnom obliku privatne zajedničke imovine mještana nastalom kupnjom zemljišta za njihove zajedničke potrebe. U odnosu upravo na nekretnine Općinskog odlomka Račja Vas, među kojima je i kč.br. 2318/1 k.o. Trstenik, presudom Općinskog suda u Pazinu, Stalne službe u Bujama-Buie poslovni broj: P-215/2020-46 od 16. prosinca 2022., potvrđenom presudom Županijskog suda u Vukovaru, poslovni broj: Gž-129/2023-4 od 2. travnja 2025., prihvaćeno je da predmetne nekretnine potječu iz zajedničke kupnje mještana Račje Vasi od austrijskoga državnog erara te da se nije radilo o državnoj ni općinskoj imovini, nego o posebnom obliku privatne zajedničke imovine mještana. U navedenom je postupku utvrđeno i da je nakon kratkotrajnog upisa općenarodne imovine 1948. godine već 1952. ponovno uspostavljen upis Općinskog odlomka Račja Vas. Navedene odluke ne predstavljaju odluku o individualnom pravu vlasništva obitelji Medica na predmetnih 376 m² i u tom smislu nemaju učinak kojim bi bila unaprijed riješena ova parnica. Njihovo je značenje u ovom postupku u pravnoj i povijesnoj ocjeni naravi matične nekretnine. Pitanje je li iz zajedničke cjeline određeni realni dio naknadno stečen u isključivo vlasništvo pojedine osobe mora se zasebno prosuditi prema pravilima o dosjelosti i činjenicama utvrđenima u ovoj parnici.

26. Slijedom pravne i povijesne ocjene izražene u presudi Županijskog suda u Vukovaru, poslovni broj: Gž-129/2023-4 od 2. travnja 2025., prihvaćeno je da predmetna nekretnina potječe iz zajedničke privatnopravne kupnje mještana Račje Vasi, a ne iz vlasništva države ili općine kao nositelja javne vlasti. Naziv „Frazione Comunale di Racevas“, odnosno „Općinski odlomak Račja Vas“, stoga se u ovom slučaju ne može sam za sebe izjednačiti s općinskom ili državnom imovinom.

26.1. Za navedenu ocjenu nije odlučan sam naziv upisanog nositelja prava. Izraz „općinski odlomak“ nije dovoljan da bi se imovina mještana stečena privatnopravnim poslom izjednačila s općinskom imovinom. Jednako tako, okolnost da je zemljište bilo namijenjeno zajedničkoj uporabi stanovnika određenog sela ne znači sama po sebi da je bilo javno dobro ili da je služilo namirivanju troškova općine. Pravna pripadnost određuje se prema osnovi stjecanja i uređenju odnosa među ovlaštenicima, a ne samo prema povijesnom nazivlju. U opisu Utoka iz 1943. izričito je navedeno da je riječ o zajednici osoba koje su zemljište pribavile radi njegova uživanja u vlastitu korist, a ne o javnopravnoj osobi.

26.2. Prihvaćanjem takve pravne kvalifikacije ne preuzima se bez daljnjega zaključak o individualnom vlasništvu tužitelja. Razlikuju se dva pitanja: prvotna pripadnost matične nekretnine privatnoj zajednici mještana i naknadno stjecanje vlasništva njezina određenog realnog dijela. Odluke donesene u predmetu P-215/2020 relevantne su za prvo pitanje, dok se drugo prosuđuje prema u ovoj parnici utvrđenom posjedu i pravilima o dosjelosti. Stoga se pravo tužitelja ne izvodi neposredno iz zajedničke kupnje iz 1833., nego iz pravnih učinaka kasnijeg samostalnog posjedovanja predmetne cjeline.

26.3. U tom su okviru razmotreni i navodi o neotuđivosti i nezastarivosti, sadržani u povijesnim ispravama kako su prikazane u presudi P-215/2020. Njihova je svrha bila očuvanje zajedničke imovine i ograničavanje pojedinačnog raspolaganja njezinim dijelovima. Međutim, ograničenje raspolaganja pravnim poslom potrebno je razlikovati od nesposobnosti stvari da bude predmet stjecanja dosjelošću. Prema pravnom pravilu § 1455. OGZ dosjelost je isključena glede stvari i prava koja se ne mogu posjedovati ili su apsolutno neotuđiva. Takva se posljedica ne može izvesti samo iz dogovora o zajedničkoj uporabi i zabrani samostalnog otuđenja, bez ocjene pravne osnove i dosega toga ograničenja.

26.4. U okviru prihvaćene kvalifikacije privatne, dogovorno nastale imovinske zajednice, navedena ograničenja ne tumače se kao trajno isključenje zakonskih učinaka svakog kasnijeg samostalnog posjeda. Pravno pravilo § 1502. OGZ nije dopuštalo unaprijed odreći se zastare niti ugovoriti vrijeme dulje od zakonom određenoga. Stoga ni povijesni navod o ugovorenoj nezastarivosti nije dovoljan da se zemljištu pripiše svojstvo stvari koja trajno ne može biti predmet dosjelosti. Time se ne zanemaruje dogovor mještana, nego se njegov učinak razgraničava od učinaka koje zakon veže uz kvalificirano posjedovanje stvari.

26.5. Navedeno ne znači da bi svakom članu zajednice samo zbog dugotrajne uporabe pripalo vlasništvo dijela zajedničke nekretnine. Korištenje u okviru zajedničkog prava nije istovjetno samostalnom posjedovanju određenog dijela kao vlastite stvari. U ovom slučaju, međutim, zaključak o samostalnosti ne temelji se samo na pripadnosti obitelji Medica seoskoj zajednici, nego na prethodno ocijenjenim činjenicama o zasebnom korištenju štale i ograđenog prostora za potrebe Anina domaćinstva, isključivom držanju objekta, obrađivanju pripadajućeg zemljišta te održavanju te cjeline. Posebno je cijenjeno da je Edo Črnac upravo predmetni dio razlikovao od ostale Komunele i povezivao ga s obitelji Medica.

26.6. Budući da se iza povijesnog upisa Općinskog odlomka Račja Vas nalazila privatna imovinska zajednica mještana, polazišno je mjerodavno pravno pravilo § 1468. OGZ. Prema tom pravilu za izvanknjižno stjecanje nekretnine izvorno je bio propisan tridesetogodišnji rok, dok je prema Načelnom mišljenju proširene opće sjednice Saveznog vrhovnog suda broj 3/60 od 4. travnja 1960., prihvaćenom i u kasnijoj praksi, za takvo stjecanje primjenjivan dvadesetogodišnji rok.

26.7. Polazeći od utvrđenja da je predmetni realni dio najmanje od 1957. bio u samostalnom, istinitom i poštenom posjedu pravnih prednika tužitelja, dvadesetogodišnje vrijeme potrebno za stjecanje prava vlasništva bilo je navršeno najkasnije tijekom 1977.. Za takav zaključak nije potrebno dokazati navod o dvjestogodišnjem obiteljskom posjedu niti pouzdano identificirati svakoga ranijeg

posjednika, budući da je kvalificirani posjed na predmetnom realnom dijelu neposrednim dokazima utvrđen kroz cijelo vrijeme potrebno za dosjelost.

26.8. Ni prihvaćanje strožeg stajališta o četrdesetogodišnjem roku ne bi dovelo do drukčijeg rezultata. Do stupanja ZOVO na snagu 1. rujna 1980. protekle su najmanje 23 godine Anina posjeda, pa je od četrdesetogodišnjeg roka preostalo još 17 godina. Kako je preostalo vrijeme prema ranijem pravnom pravilu bilo kraće od dvadesetogodišnjeg roka za izvanrednu dosjelost prema članku 28. stavku 4. ZOVO, stjecanje se dovršava istekom preostalog vremena prema ranijem pravilu, odnosno najkasnije tijekom 1997. godine. Takav odnos pravnih režima izričito je prihvaćen i u presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: Rev-551/2023-2 od 28. svibnja 2025. Stoga vremenska pretpostavka dosjelosti postoji i prema strožoj varijanti.

27. Budući da je tužbeni zahtjev osnovan već po osnovi dosjelosti, nije potrebno zasebno ispitivati jesu li ostvarene i pretpostavke za stjecanje prava vlasništva građenjem. Dosjelost i građenje nisu zasebni tužbeni zahtjevi, nego različite pravne osnove istoga zahtjeva za utvrđenje prava vlasništva. Stoga činjenica da nije pouzdano utvrđeno tko je prvotno sagradio predmetni objekt niti kada je gradnja izvršena ne utječe na osnovanost tužbenog zahtjeva. Postojanje objekta, njegova uporaba i održavanje uzeti su u obzir kao činjenice relevantne za ocjenu načina i intenziteta izvršavanja posjeda..

28. Pravna prednica tužitelja Karolina Medica pokrenula je ovu parnicu zahtijevajući utvrđenje prava vlasništva predmetnog realnog dijela na temelju dugotrajnog posjeda svoje obitelji. Nakon njezine smrti 23. svibnja 2020. postupak su kao njezini pravni sljednici preuzeli sinovi Vlastimir Medica i Dalibor Medica. Iz Potvrde o nasljeđivanju broj 2021A20019/RM od 22. veljače 2022. i Europske potvrde o nasljeđivanju istog broja proizlazi da su oni njezini jedini nasljednici, svaki u 1/2 dijela ostavine. Budući da je u ovom postupku utvrđeno postojanje neprekinutog kvalificiranog posjeda predmetnog realnog dijela kroz vrijeme potrebno za stjecanje prava vlasništva dosjelošću te njegovo kontinuirano izvršavanje preko pravne prednice tužitelja do sadašnjih tužitelja, osnovan je zahtjev da se utvrdi pravo vlasništva tužitelja, svakoga u 1/2 dijela.

29. Pravo ishoditi zemljišnoknjižni upis proizlazi iz članaka 128. stavka 2. i 130. stavka 1. ZV. Stoga, uz utvrđenu osnovu obveze tuženice, prihvaćen je i zahtjev za trpljenje izrade i provedbe odgovarajućeg geodetskog elaborata, izdvajanja predmetnog realnog dijela i uknjižbe prava vlasništva tužitelja na novoformiranoj čestici. Slijedom navedenog, primjenom pravnih pravila OGZ o stjecanju vlasništva dosjelošću, u vezi s člankom 388. stavkom 2. ZV, te odredaba članaka 128. i 130. ZV o stjecanju nasljeđivanjem i ovlaštenju na upis stečenog prava, odlučeno je kao u točki I izreke.

30. Odluka o troškovima postupka temelji se na članku 154. stavku 1. i članku 155. ZPP te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/23., 107/25.; dalje u tekstu: OT). Tužiteljima, koji su u cijelosti uspjeli u parnici, priznati su troškovi potrebni za njezino vođenje, u granicama postavljenog zahtjeva. Nagrada za odvjetničko zastupanje odmjerena je prema vrijednosti predmeta spora od 1.327,23 EUR, uz primjenu Tarife i vrijednosti boda koji vrijede u vrijeme donošenja odluke o troškovima, sukladno Tbr. 52/3. OT.

30.1. Tužiteljima, zastupanima po punomoćnici iz reda odvjetnika, priznat je trošak sastava tužbe od 2. siječnja 2018. u visini od 100 bodova (Tbr. 7/1. OT), pristupa na ročište od 7. ožujka 2018. u visini od 50 bodova (Tbr. 9/2. OT), pristupa na ročište od 11. travnja 2025. u visini od 55 bodova (Tbr. 9/2. u svezi s Tbr. 40/1. OT), sastava podneska od 24. listopada 2025. u visini od 110 bodova (Tbr. 8/1. u svezi s Tbr. 40/1. OT), pristupa na ročište od 18. prosinca 2025. u visini od 110 bodova (Tbr. 9/1. u svezi s Tbr. 40/1. OT), pristupa na uviđaj od 10. lipnja 2026. u visini od 110 bodova (Tbr. 9/7. u svezi s Tbr. 9/1. i Tbr. 40/1. OT), sastava podneska od 22. rujna 2026., kojim je tužbeni zahtjev usklađen s nalazom i mišljenjem geodetskog vještaka, u visini od 110 bodova (Tbr. 8/1. u svezi s Tbr. 40/1. OT) te pristupa na ročište od 25. rujna 2026. u visini od 110 bodova (Tbr. 9/1. u svezi s Tbr. 40/1. OT), odnosno ukupno 755 bodova, što pomnoženo s vrijednošću jednog boda od 2,00 EUR (Tbr. 54. OT) iznosi 1.510,00 EUR. Tužiteljima pripada i PDV od 25 % (Tbr. 46. OT) u iznosu od 377,50 EUR, pa ukupni priznati trošak odvjetničkog zastupanja s PDV iznosi 1.887,50 EUR.

30.2. Tužiteljima je nadalje priznat trošak geodetskog vještačenja u iznosu od 869,40 EUR, prema računu društva LIMISTER j.d.o.o. broj 46-01-01/2026 od 15. rujna 2026. Priznat im je i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 53,09 EUR, odnosno tadašnjih 400,00 HRK, prema Tbr. 1/1. Tarife sudskih pristojbi, koja je bila sastavni dio Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95., 57/96., 137/02., 26/03., 125/11., 112/12., 157/13., 110/15.), važećeg u vrijeme podnošenja tužbe. Trošak sudske pristojbe na presudu priznat je u iznosu od 55,00 EUR, prema Tar. br. 2. stavku 1. u svezi s Tbr. 1/1. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“ broj: 50/26.) i člankom 7. stavkom 2. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 118/18., 51/23.). Pri ocjeni potrebnog troška pristojbe na presudu uzeta je u obzir mogućnost plaćanja polovice propisanog iznosa u roku od tri dana od elektroničke dostave presude punomoćnici tužitelja.

30.3. Slijedom navedenog, ukupno priznati troškovi postupka tužitelja iznose 2.864,99 EUR.

30.4. Istima nije priznato zatraženo povećanje nagrade za zastupanje više osoba za sastav tužbe i zastupanje na ročištu od 7. ožujka 2018. jer je u vrijeme poduzimanja tih radnji kao tužiteljica nastupala samo pok. Karolina Medica. Nadalje, nije im priznat trošak sastava podneska od 11. travnja 2025. jer, s obzirom na sadržaj i stadij postupka, nije ocijenjen potrebnim za vođenje parnice. Naime, podnesak je predan na ročištu održanom istoga dana, na kojem su navodi sadržani u njemu mogli biti izneseni usmeno. Na tom se ročištu raspravljalo samo o procesnim pitanjima vezanima uz predani podnesak i omogućavanje tuženici da se očituje na njegove navode, nakon čega je ročište odgođeno. Budući da se nije raspravljalo o glavnoj stvari niti su se izvodili dokazi, za zastupanje na tom ročištu priznata je polovica osnovne nagrade, uvećana za 10 % zbog zastupanja dvojice tužitelja, odnosno 55 bodova, prema Tbr. 9/2. u svezi s Tbr. 40/1. OT.

30.5. Zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u preostalom iznosu od 810,01 EUR odbijen je kao neosnovan. Taj iznos obuhvaća 587,50 EUR više zatraženog troška odvjetničkog zastupanja s PDV, iz razloga navedenih u točki 30.3. ovog obrazloženja, 80,60 EUR razlike između zatraženog troška uviđaja i vještačenja od 950,00 EUR i priznatog iznosa od 869,40 EUR, jer nastanak dodatnih troškova u toj visini nije dokazan, te 141,91 EUR više zatraženog troška sudskih pristojbi, za koje je priznat ukupan iznos od 108,09 EUR.

30.6. Zahtjev tuženice za naknadu troškova postupka u iznosu od 1.400,00 EUR s pripadajućim zateznim kamatama odbijen je kao neosnovan jer ista u cijelosti nije uspjela u parnici.

31. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Pazinu, 6. studenog 2026.

Sudac:
Luka Zenić

Dokument je elektronički potpisan:
Luka Zenić
Vrijeme potpisivanja:
06-11-2026
08:24:31

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U PAZINU
2.5.4.97=#0C1156415448522D323736373234363132373 6
OU=Signature
S=Zenić
G=Luka
CN=Luka Zenić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu bez obzira na to što nije na isto pristupila, odnosno od dana primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Žalba se podnosi pisano u 3 (tri) istovjetna primjerka (osim ako se podnosi elektroničkom komunikacijom), putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležni Županijski sud.

DNA:
1. Tužiteljima po pun. – uz sudsku pristojbu na presudu
2. Tuženici po Općinskom državnom odvjetništvu u Pazinu
3. Republici Hrvatskoj, Ministarstvu financija, Poreznoj upravi, Područnom uredu Pazin – po pravomoćnosti

Broj zapisa: **9-3088f-bc556**

Kontrolni broj: **0d8ce-b7200-ac9f5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Luka Zenić, O=OPĆINSKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.